

Våldskulturen är både global och lokal.

Det internationella umgänget mellan stater inbegripit en ökad användning av våld, med militära ingripanden av internationella eller regionala stormakter i andra länders inre konflikter – Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, Mali, Jemen är några exempel, andra exempel är Georgien och Ukraina.

Den säkerhetspolitiska debatten om Sveriges läge i Östersjöregionen präglas av ett allt mer fientligt och aggressivt språkbruk. *Militär upprustning sägs vara enda vägen framåt.*

Samtidigt är inte de internationella konflikterna isolerade från Sverige. Det som beskrevs som en flyktingkatastrof för Europa 2015-2016 är effekter av de krig utan slut som pågår i Afghanistan, Syrien, Israel-Palestina med flera områden. *Få röster hörs som kopplar flyktingsituationen till de krig som västvärlden bedriver i flyktingarnas ursprungsländer.*

Terroraktioner har nu skett i Sverige, som också är kopplade till dessa konflikter, framförallt till politiserad islam genom Al Qaida och IS, och det som president Bush den yngre jämförde med de medeltida korsfararnas närvaro i Mellanöstern. På Kungsgatan i Stockholm genomfördes en terroraktion som motiverades i den politiska islam. På Kronans skola i Trollhättan genomfördes en terroraktion som motiverades av det hat mot muslimer och utlänningar som också har sitt ursprung i polariseringen mellan västvärlden och mellanöstern/Afrika.

Både flyktingfrågan och terrorismen har påverkat den inrikespolitiska debatten. Nazister marscherar på våra gator. Människor reser också för att strida för sina politiska eller religiösa ideal, till Syrien/irak men också till Ukraina. Främlingsfientlighet och segregering har gjort sitt intåg i partiernas retorik.

Våldskulturen är också ständigt närvarande genom TV, film och media. Det är svårt att hitta en biografifilm, speciellt i det engelskspråkiga utbudet, som inte söker effekter i våld och dödande.

Våldskulturen avtrubbar och gör att människor med rätta känner sig fråntagna sin möjlighet att tro på en fredlig och fridfull framtid.

Fredskultur är närvaro av den positiva tilltron på människornas vilja, förmåga och möjligheter. FN:s utvecklingsmål inbegriper åtminstone två tydliga markörer för fredskultur – mål nr 16 om fredliga och inkluderande samhällen och mål 4 som inbegriper utbildning för fred och ickevåld.

Varje år diskuterar FN:s generalförsamling fredskultur, utifrån samma grundtankar om fredskultur och ickevåld som Unesco presenterade i Manifest för fredskultur som skrevs under av 75 miljoner människor. Årets diskussion i generalförsamlingen ägde rum den 7 september, med totalt 55 länder som tog orda i debatten.

Ett lokalt program för fredskultur har oss veterligen inte genomförts tidigare i Sverige, i alla fall inte på de senaste decennierna. Genom programmet knyter vi samman det globala och det lokala.

Ansökan omfattar seminarier och föreläsningar om fredskultur och ickevåld, och hur vi kan påverka att det skapas handlingsplaner för fredskultur och ickevåld, i enlighet med vad som diskuterats i FN:s generalförsamling behöver skapas i alla länder.

Vi genomför också ett antal praktiska aktiviteter för en fredskultur och ickevåld, bland annat praktisk träning för ungdomsgrupper i ickevåld.

Fredskulturen skall bli både global och lokal.